

Underbilag til Bilag E.

Memorandum

om

den af Den overordentlige Kommission paatænkte Ændring i Bekendtgørelse af 1. Februar 1917, hvorefter det kun skulde være Handlende og Industridrivende tilladt at beregne den samme procentvise Avance som før 1. August 1914.

Industriraadet kan ikke finde, saaledes som de økonomiske Tilstande har udviklet sig med fri Tilførsel af Varer fra alle Lande, at der vil være nogen Anledning til at paalægge Erhvervslivet saadanne Tvangsregler som de tilsigtede. Den overvældende amerikanske Konkurrence, der støttes af en forceret Produktion og en udstrakt Kreditgivning paa den ene Side og den abnormt lave Markkurs paa den anden Side, turde i sig selv frembyde Momenter nok, der kunde fremkalde Ønsker om en Støtte for dansk Industri, nu hvor ogsaa Toldloven, naar Hensyn tages til de høje Varepriser i de allerfleste Tilfælde, ikke yder nogen nævneværdig Beskyttelse mere. De Vanskeligheder, Industrien vil faa at kæmpe med paa Grund af disse Forhold og paa Grund af Kullenes uhyre Knaphed og Dyrhed i Forbindelse med Arbejdslønnens Fordobling eller Tredobling, vil være saa betydelige, at man langt snarere kunde tænke sig offentlige Foranstaltninger til Fremme for Industrien end Foranstaltninger, der sigter til at holde Avancerne nede, hvad Udlandets Konkurrence nok skal sørge for.

Desuden er det sikkert, at den danske Industris Avanceberegning kun i uvæsentlig Grad bidrager til at fordyre Varepriserne. Disses Stigning er i overvejende Grad forarsaget ved Prisforhøjelsen paa Raaprodukterne og Stigningen i Arbejdslønnen og de af den bestaaende Arbejdsuro flydende Kalamiteter. Men desuden bør det ikke overses, at den Avance, der beregnes af Industrien ved Produktionen af en Vare, gennemsnitligt ikke er af afgørende Betydning i Sammenligning med de Omkostninger, der er forbundne med Varens Distribuering fra Fabrik til Forbruger. Nogle Eksempler herpaa kan fremhæves:

For Margarineindustriens Vedkommende udgør Fabrikernes normale Nettoavance ca. 2 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg, medens Melleghandlerne har en Bruttoavance af 2—3 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg og Detailhandlerne 13—14 Øre pr. $\frac{1}{2}$ kg.

For Sukker udgjorde Fabrikernes Nettoavance for Tidsrummet 1911—12 indtil 1917—18 gennemsnitlig 2,9 Øre pr. kg Sukker. Melleghandlerne har under Krigen haft en Bruttoavance af 2 Øre pr. kg og Detailhandlerne 7 à 8 Øre; før Krigen var disse Tal henholdsvis 1 Øre og 4 à 5 Øre.